

som helst til Hinder for at indføje Hypotekforeningen. Det Spørgsmaal har ikke været fremme, i hvert Fald ikke under min System med Sagen, men det kan nok være, at Hypotekforeningen ikke gaar ind under Begrebet Kredittforeninger. Det fremgaar af selve Paragraffens Tekst, at man gaar ud fra, at de Foreninger, som i Henshold til deres Statutter for Tiden kunne virke, ogsaa fremtidig skulle kunne virke der. Der staar udtrykkeligt Ordet: Kredittforeninger, saa det kan maaske være rigtigt at tilføje Ordet: Hypotekforeninger. Jeg takker for øvrigt for den velvillige Modtagelse, der giver mig Haab om, at Lovforslaget kan blive gennemført i indeværende Samling, saa Oprettelsen kan finde Sted inden der skal foretages almindelige Valg til Sogne og Amdsraad.

H. Rasmussen: Om selve Lovforslagets Hovedspørgsmaal synes der at være en glædelig Enighed om Forhandlingerne drejer sig om Virkeligheden om hvorvidt Gullestrup Skoledistrikt skal udskilles som en særlig Kommune eller ej. Der er herom faldet nogle Udtalelser fra det lærde Medlem fra Viborg (Ferdinand Nielsen) og det lærde Medlem fra Mariager (Bomestrup), som fristet mig til nogle faa Bemærkninger. Det lærde Medlem fra Viborg gjorde opmærksom paa, at det drejer sig om et Areal paa omkring 1,900 Td. Lænd. Det er jo ikke saa lidt. Men man maaler indre, at i disse Ægne regner man ikke Areal paa samme Maade som paa Øerne i det hele eller i Nærheden af København. Det viser sig ogsaa, at Hartkornet kun er 57 1/2 Td. Jeg skal ikke modsætte mig, at en nærmere Undersøgelse finder Sted, hvis det lærde Medlem fastholder, at Forholdene bori undersøgelse. Til det lærde Medlem fra Mariager vil jeg sige, at det forekommer mig, at han var alt for højt oppe, naar han talte om, at jeg synes at savne Respekt for Selvstyret og har Lyst til at opstille mig som Formynder for Beboerne i det paagældende Skoledistrikt. Intet deraf er rigtigt, og jeg føler mig absolut ikke fristet til nogen Henseende, at være Formynder for disse Mænd. Det lærde Medlem vil dog vel ikke være med til at lave det saaledes, at man, hvis der er Eksbor i Kredsaaf Velhavere i et Sogn, ender videre give dem Lov til at skille sig ud fra den øvrige Del af Kommunen. Det kan naturligvis være fordelagtigt for disse Velhavere, men det er ikke nogen heldig Ordning for de øvrige Kommuner. Hvis Respekt for Selvstyret skal

bestaa i, at man giver sin Tilslutning til noget saadant, er Selvstyre noget andet, end jeg havde tænkt mig. Den højtærede Ministers Bemærkninger om ikke at drage for snævre Grænser for en Købstad kan jeg fuldt ud tiltræde. Det var ogsaa egentlig det, der laa til Grund for mine Bemærkninger. Mange af Danmarks Byer, og da særligt dem, hvor der er foregaaet en sund Udvikling, og det har været Tilfældet med de fleste, have haft Grund til at beklage, at Grænserne i sin Tid ere blevne dragne for snævert. Man har maattet yde betydelige Ofre for at komme ud over de Ulemper, der ere fulgte dermed. I Nærheden af mange af vore Byer er der opstaaet baade Skattely og Fattigkvarterer. Ingen af disse Dele er heldige. Det er ikke heldigt for den Kommune, der faar et stort Fattigkvarter, fordi de Mennesker, der ere beskæftigede i Fabrikker og lignende, tage Bolig i Landdistriktet og derfor betyde det med betydelige Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, Skolevæsen, o. s. v. Efter at have hørt den højtærede Ministers Udtalelser, skall jeg ikke have det mindste imod at overveje Spørgsmaalet om at indsætte en Bestemmelse i Lovens der bemyndiger Ministeren til, naar begrundede Ønsker maatte fremkomme, at foretage en Udskillelse, saaledes som man til den Tid maatte anse for rigtigt og forsvarligt. Jeg tør vel gaa ud fra, at det ere vist alle paa det rene med, at althvis det saadant Spørgsmaal om Udskillelse ad Aare maatte opstaa, Avile den Stilling, man i Ministeriet vil indtage, kommer til at hvile paa de Betragtninger, der ere gjorte gældende af den højtærede Minister, og dem kan jeg fuldt ud tiltræde. Jeg nærer derfor ingen Frjæts for at gaa med til en saadan Bestemmelse. Som jeg før har gjort opmærksom paa, var den kun 19 af Beboerne i det meget omtalte Skoledistrikt, der stemte for Udskillelsen. Det tyder ikke paa noget særlig levende Ønske, og jeg vilde meget bedreg kunne have forstaaet dette Ønske, hvis ikke Forholdet var, som det er blevet oplyst, at man bestemt nægtede at blive slaaet sammen med et andet Landsogn. Hvis man ikke havde taget den Stilling, synes jeg, at man noget lettere kunde være kommen ud af over Spørgsmaalet. Det staar for mig fremdeles saaledes, at man har nogen Grund til at strø, at de, der førte, og i Bestræbelserne for denne Udskillelse, i det væsentlige vare Folk, som ønskede at slippe billigere med Hensyn til Skatte til Kommunen.